

**OLGA MIRACLE: “LA MÚSICA, LA CANÇÓ, LA DANSA I LA POESIA SÓN MOLT ÚTILS  
PER A DIFONDRE I CONÈIXER AQUESTES LLENGÜES MINORITZADES”.**

**L’Olga Miracle és una soprano catalana que realitzà els seus estudis de cant al Conservatori Superior del Liceu, al de València i al Municipal de Barcelona.** També ha exercit de professora de cant al Conservatori Municipal de Sabadell. Des de fa uns anys, actua com a solista i col·labora en diversos grups amb un ampli repertori en diferents gèneres com l’òpera, el lied, l’oratori, la música sacra, la de cambra i les músiques tradicionals catalana, occitana i espanyola. És per contenir una selecció d’aquestes últimes que destaquem, d’entre la seva discografia abundant i diversa, el disc “Cançons de sempre”. El seu treball més recent és “Àries del Barroc”, amb el Trio Sekrets.

**Redacció.- Quan va començar la teva afició per la música? Com fou la teva formació musical?**

Olga Miracle.- Dins de la meva família, encara que no hi havia músics professionals, sempre ha existit un gran interès pel món de la música. A casa teníem un piano de paret antic i també el meu avi cantava molt bé. Gràcies a la família, des dels nou anys vaig començar a rebre classes de música i de piano amb una professora durant tres o quatre anys.

Vaig matricular-me al Conservatori del Liceu per iniciativa pròpia, ingressant-hi al quart curs després d’examinar-me dels tres primers, alhora, de solfeig i piano. Per motius familiars ens vam traslladar a València, i al seu Conservatori és on vaig començar a rebre classes de cant. Després vaig estudiar COU als Estats Units, i de retorn a Barcelona vaig completar els estudis superiors de música i vaig obtenir tres titulacions superiors (Títol Superior de Professora de Cant, el de Solfeig, Teoria de la Música i Acompanyament, i el de Pedagogia Musical) al Conservatori Municipal de Barcelona.

**R.- Com està la salut de la música clàssica a Catalunya, tant a nivell de formació com de difusió? Quines mesures serien necessàries per a un major coneixement?**

O.M.- Algunes institucions grans com l’Auditori o el Palau de la Música poden oferir una bona i extensa programació. També hi ha una bona formació, però mancada d’una adequada connexió amb la posterior carrera artística i professional. En resulta una gran dispersió en aquest àmbit, que passa a dependre de moltes iniciatives personals i molta implicació a nivell individual de cada artista. Depenent de l’època ens hem trobat amb més o menys iniciatives i els ajuts de les administracions sempre són escassos. Seria necessari realitzar una coordinació dels diversos fronts. L’associacionisme és potent, com per exemple el del món coral –de natura bàsicament amateur, però amb participació de molt bons professionals de la música-. I clarament es necessitaria una major presència i implicació de les diferents Administracions Públiques.

**R.- Estàs col·laborant en la recuperació del lied català i, en definitiva, del patrimoni musical català. Quines accions s'estan prenent al respecte? Som conscients a Catalunya del gran bagatge històric musical del que disposem i de la qualitat d'aquest patrimoni i dels nostres intèrprets?**

O.M.- Encara hi ha molta feina pendent. A nivell de Conservatori, una figura com ara la d'Eduard Toldrà –un dels meus compositors preferits i que interpreto sovint- és molt coneguda, però fora de certs àmbits, ja no tant, i altres compositors catalans també de gran qualitat, són encara malauradament força desconeguts o s'han deixat caure en l'oblit, malgrat la gran riquesa musical de què disposem.

Sí, investigo i interpreto el lied català. He enregistrat cançons de Francesc Alió, Enric Morera i Eduard Toldrà. Interpreto aquests autors sovint en concerts aquí i fora del país, per a donar-los a conèixer. En el moment present estic treballant unes delicioses cançons de Joan Lamote de Grignon amb poesia d'Apel·les Mestres.

**R.- Quina òpera t'agradaria interpretar? Per què?**

O.M.- Particularment m'agraden molt "Les noces de Figaro" de Wolfgang Amadeus Mozart i "L'elisir d'amore" de Gaetano Donizetti. Les he interpretades ambdues diverses vegades. També us citaria l'"Idomeneo" del mateix Mozart. I, en el terreny de la sarsuela catalana, "Cançó d'amor i de guerra", que hauríem d'haver posat en escena el dia 23 de maig a l'Auditori de Terrassa; hi interpreto el paper principal, la Francina.

El gènere oratori és el que solc cantar més sovint com a solista: la música d'oratori, o bé simfònic-coral. A l'Auditori de Barcelona hi tenia previst interpretar al maig –ara ajornat al 22 de novembre- la "Missa de Sant Nicolau" de Joseph Haydn i les "Vespres solemnes de confessors" de Mozart, totes dues obres meravelloses, amb una exquisida part per a la soprano.

La música del barroc també m'atrau molt; en format de concert, la meua veu com a solista s'hi adequa molt bé.

**R.- Formes part de diversos grups musicals, com el *Trio Sekrets*, *La Veu de Syrinx* i altres. Quins gèneres interpretes amb cadascun dels diversos grups?**

O.M.- Amb el *Trio Sekrets* interpretem sobretot música barroca amb flauta i orgue amb criteris històrics. *La Veu de Syrinx*, on canto amb el flautista Joan Codina, és multidisciplinar, i col·laborem molt sovint amb el CAOC, perquè incloem dins del repertori cançons tradicionals occitanes.

També voldria destacar el treball fet amb la música medieval: vaig fundar i formar part d' *Stella Splendens* i més tard el grup *Alegransa*, projectes molt especialitzats en repertori de l'Edat mitjana: les cançons de trobadors i el "Llibre Vermell de Montserrat".

**R.- Fa un temps vas treure un disc amb cançons sefardites<sup>1</sup>. Una de les funcions de la música és precisament recuperar i conservar cultures antigues. Per què et sentires atreta per editar un disc sobre les cançons que cantaven les dones sefardites?**

O.M.- El repertori sefardita és molt extens perquè s'ha conservat per tradició oral, i encara se'n mantenen moltes comunitats arreu de la Mediterrània. Les vaig conèixer gràcies a Françoise Atlan, una cantant francesa d'arrels sefardites, qui em mostrà una bona part del repertori i la seva riquesa. Posteriorment en vaig efectuar una recerca de cançoners.

M'atrauen molt aquestes cançons pel seu vessant tradicional i perquè les puc traslladar a un terreny més líric; gaudeixen de molta ornamentació, i les puc cantar amb els recursos estilístics propis de la música antiga. Vaig començar a incorporar aquest repertori en concerts de cicles de música antiga i altres activitats culturals relacionades amb les cultures antigues, amb un dels meus grups de llavors, *Massada*. Més tard vaig seguir interpretant-les de forma individual, sempre amb acompanyament de músics especialitzats, com el percussionista Pere Olivé. Són cançons tradicionals que em faig meves a través de la tècnica i la meua pròpia veu. Les porto al terreny de la música culta amb recursos, com he dit de la música antiga i lírica, però sempre mirant alhora de preservar la seva expressivitat i musicalitat tradicional.

El disc és fruit de la gravació d'un concert a l'espai històric de la Reial Acadèmia de Medicina, en el marc de les activitats de l'Institut d'Estudis Catalans. Com que era en una activitat d'àmbit internacional, el seu títol és en anglès: "Women's Sephardic Songs in Concert". És un disc d'aquells que s'anomenen "live", que respiren l'ambient del moment concret de l'esdeveniment i és especialment significatiu per mi.

**R.- Recentment el *Trio Sekrets* heu tret un disc d'àries del Barroc, amb interpretacions de diverses peces de compositors clàssics dels segles XVII i XVIII, com Campra, Händel, Bach, Telemann i Torres. Hi ha previst algun altre projecte amb música clàssica a curt termini?**

O.M.- Amb el *Trio Sekrets* esperem que a l'estiu tot torni a la normalitat. Els darrers sis anys hem fet un bon nombre de concerts amb orgues històrics sobretot a l'estiu i la tardor en circuits especialitzats, amb repertori dels grans autors del barroc que tenim en els dos CDs enregistrats: aquest últim, "Àries del barroc", i l'anterior, "Dolça Calma", amb les nou àries alemanyes d'Händel.

En el moment actual estic treballant amb el *Trio* les compositores del barroc. Hem fet una bona recerca de dones compositores dels segles XVII i XVIII, italianes i franceses (Barbara Strozzi, Isabella Leonarda, Jacquet de la Guerre). La nostra intenció és donar a

---

<sup>1</sup> Descendents dels jueus hispànics expulsats l'any 1492.

conèixer properament aquest repertori, que és especialment ric i bonic, i també reivindicar la figura de la dona compositora.

Amb *La Veu de Syrinx* tenim alguns projectes de cara al mes de juliol, però que encara s'han de perfilar.

I també estic fent un treball de Lied amb pianistes i cantants especialitzats: un treball de recerca constant, en què hi realitzem les traduccions dels textos i treballem amb profunditat l'estil.

**R.- Què diries a la gent jove per a animar-la a escoltar música clàssica? I música tradicional?**

O.M.- De vegades, hi ha qui pot sentir rebuig a la música anomenada "cultura" per manca de coneixement. Un cop es coneixen aquests gèneres, a la majoria de la gent els agraden molt. Fa no gaire vaig experimentar un fet molt especial: vaig cantar, sense planificar-ho, un fragment de "La Traviata" durant una activitat de caire no musical, i fora de context, i els assistents en va quedar molt impressionats; jo vaig quedar molt sorpresa per les sensacions físiques i emocionals tan marcades que vaig veure en aquella situació: algunes persones ploraven d'emoció i l'impacte, després de cantar un fragment molt curt i de forma totalment inesperada, va ser molt potent. Molta gent desconeix l'emoció que desvetllen aquests gèneres, sobretot les interpretacions en directe. Les gravacions no poden ni podran mai transmetre les mateixes sensacions ni vibracions que el directe.

Potser avui disposem de massa informació, no ja cultural sinó de qualsevol temàtica, i és complicat seleccionar. Aquest món massa globalitzat ens fa difícil desenvolupar en profunditat els nostres gustos o el criteri estètic de les coses.

**R.- Com hem comentat, el teu repertori incorpora diverses cançons tradicionals catalanes i occitanes. "Se canta", "Arièja mon país", "Jol pont de Mirabèl", "La Copa Santa" o "Magalí", algunes de les quals es poden escoltar en el disc "Cançons de sempre" que vares editar amb *La Veu de Syrinx*. Com vares conèixer la música tradicional occitana i per què t'hi senties atreta?**

O.M.- El meu primer contacte amb l'himne occità "Se canta" fou quan estudiava Batxillerat i el Sr. Enric Garriga (president del CAOC aleshores) parlava amb els professors de música de diversos instituts per a difondre la cultura occitana. Quan jo tenia setze anys vam fer una excursió a Occitània i allà ens van ensenyar "Se canta".

Des d'aleshores vaig començar a rebre informacions sobre el CAOC i les seves activitats. Posteriorment, arran d'uns actes culturals a Cassà de la Selva on hi havia de cantar, em demanaren repertori de música occitana. Li vaig demanar al Sr Garriga informació i material, i així van començar les meves col·laboracions amb el CAOC. A ell li agradaven les meves interpretacions, i vaig continuar incrementant el repertori a mida que trobava

altres cançoners. L'any 2004 vam editar un disc arran d'una trobada de felibres a Collbató. Aquest primer disc amb cançons occitanes també va significar molt per a mi i per al Sr Enric Garriga.

**R.- Molt sovint s'utilitza la música com a eina per a difondre i aprendre algunes llengües "minoritzades". Això ha passat amb la llengua catalana a L'Alguer o està passant també amb la llengua occitana en algunes viles. Quina és la teva valoració d'aquest ús més educatiu i lingüístic de la música?**

O.M.- La música, la cançó, la dansa i la poesia són molt útils per a difondre i conèixer aquestes llengües; són eines indispensables per a mantenir-les vives, encara que en alguns casos hagi de ser com a llegats.

**R.- Amb les interpretacions de l'Olga Miracle podem gaudir d'un ampli repertori musical per a tots els gustos, i molt en particular d'un interessant repertori de música tradicional occitana. Podeu obtenir més informació sobre la seva obra a <http://www.olgamiracle.com>**

I podeu adquirir bona part de la discografia de l'Olga Miracle a la botiga del CAOC.